

тель. Каквото препятствие срещне на пътя си, той иска да го разруши, да го премахне. Човѣкъ, у когото е развитъ центъра на сравнението, каквито препятствия срещне въ живота си, той ще ги премахне съ разума си. Дълго време ще мисли и следъ това ще действува. Когато центърътъ на сравнението е добре развитъ въ човѣка, той съпоставя нѣщата, изучава ги внимателно и тогава се произнася. Щомъ се натъкне на две различни идеи, той започва да ги сравнява, да ги съпоставя и тогава само или и двѣтъ отхвърля и приема, или само едната отъ тѣхъ приема, а другата отхвърля. Когато разсудителнитѣ способности въ човѣка сж развити, той обича да търси причинитѣ на нѣщата, а оттамъ се ориентира и върху последствията имъ. Силно развито чувство на предпазливостъ ражда въ човѣка страхъ. Въ животинското царство страхътъ е законъ, който регулира отношенията. Тамъ слабиятъ се спасява съ бѣгане. Колкото краката му сж по-дълги и може да бѣга, толкова по-добре за него. За да се развие туй чувство въ животнитѣ, това показва, че условията на живота имъ не сж били благоприятни. Страхътъ въ животнитѣ е стражъ, който ги пази отъ опасности, на които могатъ да се натъкнатъ. Не е добре, когато това чувство въ човѣка се развие чрезмѣрно. Когато съвѣстътъ е силно развита, а разумътъ—слабо развитъ, човѣкъ става голѣмъ фанатикъ. Когато моралнитѣ чувства сж добре развити, а